

MUS342 YARDIMCI PİYANO VI
Doç. Elif ÖNAL ÇUBUKÇU

FRIEDRICH BURGMÜLLER'İN
“25 ETUDES FACILES ET PROGRESSIVES” OP.100
NO.5 “INNOCENCE” PARÇASININ ÇALIŞILMASI

FRIEDRICH BURGMÜLLER

Alman piyanist ve besteci Johann Friedrich Franz Burgmüller 1803 yılında Almanya'da doğdu. Hem babası hem de ağabeyi müzisyendi. Friedrich 1829'da Ludwig Spohr ve Moritz Hauptmann ile çalışmak üzere Kassel'e taşındı. 1832'de ise, ölümüne kadar yaşayacağı Paris'e taşındı. Burada Paris müziğini benimsedi ve kendi tarzını geliştirdi. Piyano için çok sayıda salon müziği yazdı ve birkaç albüm yayınladı, öte yandan da çocuklar için tasarladığı piyano etüdlerini yazmaya devam etti. 1874'te Paris'te öldü.

Burgmüller'in besteleri birçok piyano için parça ve iki baleden ibarettir. Piyano eserleri şunlardır:

- 6 Mélodies Gracieuses de Bellini, Op.26
- Souvenir de Bellini, Op.27
- Souvenir de Schönbrunn, Op.32
- La Cachucha, Op.36
- Murmures du Rhone, Op.66
- Corbeille de roses, Op.68
- Fleurs Mélodiques, Op.82
- Fantaisie Brillante sur “Ernani” de Verdi, Op.92
- Blaue Auglein, Op.93
- Les Étincelles, Op.97
- 25 Études faciles et progressives, Op.100
- 12 Études, Op.105

- 18 Études, Op.109
- L'ange consolateur
- Ay Chiquita
- Le Pardon de Ploermel
- Souvenirs de Londres

25 ÉTUDES FACILES ET PROGRESSIVES (25 Kolay ve Geliştirici Etüd) Op.100

1. La Candeur (Adalet)
2. L'arabesque (Arabesk)
3. La Pastorale (Pastoral)
4. La Petite Réunion (Küçük Parti)
5. Innocence (Masumiyet)
6. Progrès (İlerleme)
7. Le Courant Limpide (Berrak)
8. La Gracieuse (Zerafet)
9. La Chasse (Avcılık)
10. Tendre Fleur (Hassas Çiçek)
11. La Bergeronnette (Kuyruksallayan)
12. L'adieu (Veda)
13. Consolation (Teselli)
14. La Styrienne
15. Ballade
16. Douce Plainte (Tatlı Şikayet)
17. La Babillarde
18. Inquiétude (Endişe)
19. Ave Maria
20. La Tarentelle
21. L'harmonie des anges (Meleklerin Armonisi)
22. Barcarolle
23. Le retour (Dönüş)
24. L'hirondelle (Kırlangıç)
25. Chevaleresque (Cesur)

NO.5 INNOCENCE (Moderato)

Örnek 9:

Sağ el, 1-2. ölçüler

Örnek 10:

Sağ el, 6. ölçü

Örnek 11:

Sağ el, 5. ölçü

Örnek 9'da, parçanın girişinin sağ eli verilmiştir. Bu başlangıç melodisi benzer şekillerde birkaç kez daha gelir. Örnek 9'daki onaltılık grupların hepsi 4. parmak ile başlayarak 4-3-2-1 parmak kalıbı ile çalınacaktır. Örnek 10'da başka tonda geldiği vakit yine aynı parmak kalıbı ile çalınabilmektedir. Bu parmak kalıbı hem öğrenmesi ve çalması kolay, hem de artikülasyon bakımından en iyi sonucu verecek olan parmak numaralarıdır.

Ancak benzer kalıp Örnek 11'de geldiği zaman, bu pratik parmak kalıbından farklı bir parmak numarası önerilmiştir. Bunun sebebi, ikinci onaltılık gruptaki siyah tuşun 1. parmağa denk geliyor olması ve 1. parmaklarımız ile siyah tuş çalmanın zor, riskli ve enerji kayıplı olduğudur. Burada pratik parmak kumarası kalıbını bozmamak uğruna siyah tuşa 1 almanın getireceği zorluk, öğrenmesi daha zor ve karışık olan parmak çevirmeli bir parmak numarası kullanımından daha riskli olacaktır. Dolayısı ile öğrenci, Örnek 11'de önerilen parmak numarasını kesinlikle kullanmak zorundadır.

Örnek 12:

Örnek 13:

Sağ el, 7. ölçü

Sağ el, 9-10. ölçüler

Örnek 14:

Sağ el, 14-15. ölçüler

Yukarıdaki örneklerde verilen pasajlar, parçanın karakteristiğini oluşturan motiflerden birini vermektedir. Her üç ölçü de birbirinden farklı görünse de, bu motif her üçünde de hissedilmektedir. Kiminde çıkıcı kiminde inici olarak karşımıza çıkan bu motifin özelliği, apojiyatür ağırlıklı olması, küçük bağlı motifciklerden oluşması ve benzer kalıbın üst üste tekrar edilmesidir.

Örnek 12’de verilen üç grup apojiyatürdür ve notada da belirtildiği gibi ilk notaları belirgin, ikinci notaları eriyerek çalınmalıdır. Zaten ilk notadaki aksan ve iki notayı bağlayan ikili bağ işareti, bunu gösterir.

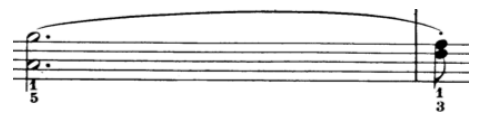
Buna benzer bir durum Örnek 13 ve 14’te de vardır. Ancak bu kez gruplar üçer notadan oluşmaktadır ve ilk notada aksan yok, son notada nokta vardır. Bu şunu ifade etmektedir: Örnek 12’de aksanlı ve eriyen notalı grupçuk, burada aksansız başlayan ama noktalı ve kısa nota ile biten grupçuklar olarak karşımıza çıkarken, aslında aynı artikülasyonun, sadece biraz daha yumuşak olanını ifade etmektedir. Dolayısıyla Örnek 13 ve Örnek 14’teki üçer notalı grupçuklar, ilk notada ağırlık olacak ve son notaya doğru eriyecek bir artikülasyonda çalınmalıdır.

Örnek 15:

Sol el, 4-6. ölçüler

Örnek 16:

Sol el, 15-16. ölçüler

Yukarıda *La Candeur* adlı parça incelenirken ve Örnek 1 ve Örnek 2’de anlatılan, sol el akorlarının bağlanması ile ilgili söylenenler bu örneklerde de geçerlidir.

Örnek 15’teki fa-la-do# akoru (5-3-1) fa-la-re (5-3-1) akoruna bağlanırken, her iki akor için de aynı parmak numaraları önerilmiştir. Bu durumda nasıl olur da bu akorlar birbirine bağlanabilir sorusuna cevap şöyle olacaktır: Akorların 1. parmakla çalınan üst sesleri do# ve re, ilki siyah (üstteki) ve ikincisi beyaz (alttaki) tuş oldukları için, ikisi de 1. parmakla çalındığı takdirde, do# tuşuna basan 1. parmak “kaydırılarak” diğer akordaki re tuşuna bağlanabilir.

Benzer bir durum Örnek 16’da da vardır. Sol elin her iki akorunun üst seslerini çalması önerilen 1. parmak, ilk akordaki si bemol siyah tuşunun ardından, diğer akordaki la beyaz tuşuna kaydırılarak bağlanabilir. Ancak bu “kaydırma” hareketi, fiziksel yapısından dolayı az kontrollü bir hareket olduğu için, çok da iyi bir artikülasyon sağlamaz. Dolayısı ile zorunlu olmadıkça tercih edilmemeli, son çare olarak kullanılmalıdır. Örnek 16’daki durum son çare değildir. Çünkü bağlanması istenen iki akorun sadece 1. parmakların çaldığı üst akor sesi değil, alt akor sesi de rahatlıkla bağlanabilmektedir. Dolayısı ile sadece alt partiyi 5-3 şeklinde bağlayarak bu bağlı çalma etkisi sağlanabilir ve 1. parmakları kaydırmaya gerek kalmaz.